

CIVILINGENJÖR
LENNART SJÖGREN
DJURGÅRDSVAGEN 220•222
R7H STOCKHOLM NO SVERIGE

ny värld I BILD

NORDISK TIDSKRIFT FOR MORALISK UPPRUSTNING

NR 8
AUGUSTI
1967

Finns det ett slut på hatets tyranni?

Av Jens J Wilhelmsen

Fran alla världsdelar kommer nyheter in om det pris nationer måste betala för hatets tyranniska makt över människor. Flammorna i Detroit är en återspeglning av det hat som lågar i miljontals människor i Amerikas storstäder. I Mellersta östern har enorma varden gått till spillo på slagfältet, som kunde ha använts till att avhjälpa noden och analfabetismen. I Nigeria rasar ett inbordeskrig. I Kina uppfostras 700 miljoner människor systematiskt till att hata den övriga världen. Mao Tse-tung sade nyligen till en arabisk diplomat: »Ni har förlorat ett slag. Men tank på det kapital av hat ni vunnit.»

I århundraden har hatet använts för att sporra människor i kampen för sociala och politiska mål. Alltför ofta har det enda alternativ som erbjudits till ett dynamiskt hat varit stillestånd och underkastelse under status quo.

De stora sociala reformernas tid är inte förbi. För 2/3 av mänskligheten har den knappt börjat. Att den inte heller i västern är avslutad visar på situationen i Amerika. Frågan är vil-

(Ovan) Harry Almond, amerikansk journalist — (Omslagssidan) Conrad Hunte från Jamaica, vice lagledare för världsmästarlaget i cricket. Se vidstående artikel.

ken drivkraft det är som kommer att leda reformarbetet. I atomåldern kan användandet av hat vara början till självutplaning.

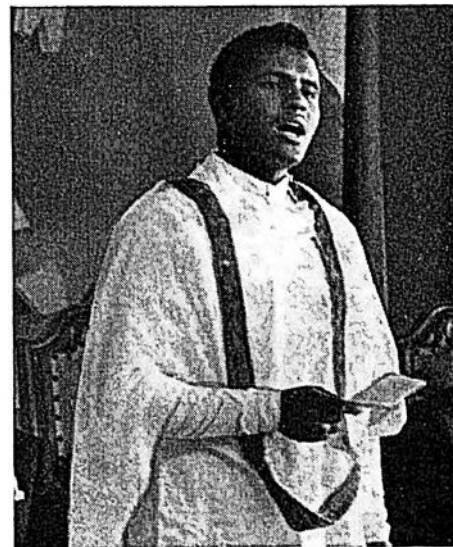
Kampen för rättvisa kan hämta sin drivkraft från andra källor. En av de amerikanska nigrernas stora ledare, Booker T. Washington, sade en gång: »Ingen skall få mig att sjunka så lågt att jag börja hata.» Historien kan visa upp exempel på att avgörande reformer kämpats fram av människor som varit drivna av kärlek, kärlek till mänskligheten och rättvisan. Wilberforce, som avskaffade slavhandeln i England, var en av dessa män, Lincoln en annan.

Det är den drivkraft som atomålderns människor måste använda sig av i kampen för rättvisa. Den är mera dynamisk än hatet, och de förändringar som den åstadkommer byggs på en mera solid grund. Hatet kan i början vara en användbar tjänare men blir snart en dålig herre.

På en internationell konferens för moralisk upprustning i Caux i Schweiz berättade den 28 juli representanter för Afrika, de karibiska öarna och Amerika om ett alternativ till hatets världsmakt.

»Hat har ingenting att göra med hudfärg», sade en student från Kenya, som studerar i ett osteuropeiskt land. »De flesta europeer har lämnat Kenya, men där finns ändå tillräckligt med hat. Jag kommer från en liten stam, och vi får helt enkelt veta att vi bör hålla kaft. I Nigeria kämpar svarta mot svarta. Det minsta vi kan göra är att utrota hatet i oss själva. Jag har beslutat mig för att leva efter de absoluta moraliska normer, som det talas om här.»

Teame Mebrahtu, en etiopisk lärare, som sants av generalguvernören i Eritrea till Caux för att skolas i Mo-

Teame Mebrahtu, seminarierare från Etiopien

ralisk upprustning, berättade om sitt sammanträffande med Malcolm X, den tidigare ledaren för de »svarta muhammedanerna» i USA. »Efter att ha lyssnat till honom började jag hata Amerika,» sade Mebrahtu. »Det ledde till att jag råkade in i ett slagsmal med en amerikansk soldat från en amerikansk militärbas i Etiopien. Vi kan finna bättre vägar och övervinna hatet genom att sorja för att folken leds av människor som låter sig ledas av Gud.»

Harry Almond, en amerikansk journalist, som växte upp i Newark, New Jersey, där den sista vågen av rasoroligheter i USA började, sade: »Vi i den norra delen av Forenta staterna har alltid menat att sådana saker förekom i Sydstaterna men aldrig att de kunde inträffa hos oss. Jag växte upp i en typisk amerikansk medelklassfamilj, som var mycket stolt över sin tolerans. Det är en av de former för överlagsenhet som det är svårast att sätta fingret på.»

Detroit i brand under rasoroligheterna

En dag blev jag inbjuden att äta middag hos en ung negerfamilj i Washington. På vägen dit kändes det plötsligt som om jag hade fått bly i fotterna. Jag hade aldrig tidigare varit i en negers hem. Vi har fått en viss installation till negrer genom modersmjolken. Jag måste stanna mitt på gatan och be Gud om att andra på den installationen. Något skedde och jag kunde fortsätta till middagen med en helt ny attityd.

Jag tror att de flesta amerikaner har något av den installationen i sig. Skammen över den och över det pris som mänskligheten har fått betala för den går djupt i mig. Jag vill gärna be först och främst afrikanerna om förlåtelse för den hårda karna av överlagsenhet som finns hos dem som tror att de saknar fördomar men inte gör det. Jag vill arbeta tillsammans med er för att skapa en ny installation i mitt eget land och runt om i världen.»

»1½ miljon färgade bor f n i

England», berättade Conrad Hunte från Jamaica. Han är vice lagkapten i Västindiens världsmästare i cricket. »Många av mitt folk som har slagit sig ner i England, känner att det inte finns någon plats för dem. En av dem berättade nyligen för mig hur bitter han blivit över situationen. Det som hjälpt honom var att han en dag lart kanna en engelsman som inte tog någon hänsyn till hudfärgen utan sorjde för honom som människa. Vi behöver en flodvåg av sunt förnuft för att kunna övervinna hatets flodvåg», slutade Hunte.

Den engelske journalisten och dramatiker Peter Howard, som ledde Moralisk uppbyggingsarbete till sin död för två år sedan, var i februari 1964 inbjuden att tala till en grupp framstående negrer i Atlanta, Georgia. Det ämne han valde att tala om var »Vilken hudfärg har Gud?» Där sade han bl a »Jag säger inte 'Ge er till

tåls' Jag säger 'Ge allt för någonting som är mycket större än frågan om hudfärg'. Vår tids pionjärer och revolutionärer är de som är så otåliga med det nuvarande tillståndet, så lidelsefullt övertygade om hur saker och ting måste bli att de betalar vad det kostar att själva bli annorlunda i samma utsträckning som de väntar sig att andra skall göra det.

Jag tror att de som lidit mest kommer att visa sig ha den största hangivenheten och medkänslan för en mänsklighet som lidit så länge. Jag tror att de som varit offer för den värsta diskrimineringen kommer att bli de första som botar hatet och fruktan hos andra, därför att de själva blivit fria från hat och fruktan.

De som gått igenom förföljelsens eld kan racka fram en hand till förfoljare och förföljda och med den andra hoja frihetens fackla för att lysa upp hela jorden.»

Den nordiska konferensen for Moralisk opprustning oppnas Gandhi (t v) och tibetanska gaster (t h)

Rajmohan Gandhi

Norden kunde lära ut livets ABC

Fjorton nordbor har beslutat att resa till Indien som svar på Rajmohan Gandhis appell att »Norden nu kan visa vad en del av världen kan göra for folket i en annan del av världen»

De som reser till Indien ar en fackforeningsman och hans son, lantbrukare, larare, lakare, studenter 11 kommer från Sverige, två från Danmark och en från Norge

Samtidigt har i Norden insamlats 140 000 kr som bidrag till första byggnadsetappen for ett träningscentrum for Moralisk opprustning i Panchgani, 30 mil från Bombay Denna byggnadsetapp skall vara fardig i host

Detta ar några av de resultat som oppnades i samband med en konferens for Moralisk opprustning som

holls under veckorna efter midsommar 400 nordiska delegater, ungefär halften ungdomar, strömmade till det sommarfagra Lundsberg i Varmland och motte där representanter från Storbritannien, Schweiz, Tyskland, Nigeria och Indien I oppningsmotet deltog också 15 kvinnliga ungdomar från Tibet, utvalda av Dalai Lama for utbildning i Sverige, liksom en grupp asiatiske veterinärer på studier i Varmland

Rajmohan Gandhi, som ar sonson till Mahatma Gandhi och chefredaktör for tidskriften Himmat, halsades valkommen till konferensen av dess ordforande, godsagare Ove Jensen, Trossnas gård

Gandhi gav i sitt oppningsanforande

en bild av de stora möjligheter som Norden med sina rika erfarenheter har att göra en effektiv insats Vad som ar viktigt ar inte bara vad vi sänder for människor dit eller vad vi satsar av pengar Lika viktigt ar hur vi lever i Norden

Hans appell vakte en allman beslutsamhet att göra Norden till det monster där ett land som Indien kan finna inspiration till att losa sina stora problem Mycket av vad som byggt upp Norden ar har av varde, mycket av forändring ar annu av noden om så skall ske

En musikalisk show som illustrerar vad Norden kan göra producerades och hade sin premiär i Karlstad vid konferensens slut (se bild sid 14)

VÄRLDEN KALLAR

Rajmohan Gandhi sade i sitt tal vid öppnandet av den nordiska konferensen för Moralisk upprustning i Lundsberg bl a följande

Ni har uppnått mycket märkliga resultat i Skandinavien Ni har gett ert folk en mycket hög levnadsstandard Ni har visat samarbete inom industrin Ni har också visat stark kansla för rättvisa och fair play för alla människor Sakert återstår mycket som annu borde göras Men Norden kan nu visa vad befolkningen i en del av världen kan göra för dem som befinner sig i en annan del av världen Asien behöver er Afrika behöver er Hjälp oss! Jag menar inte bara med pengar Ni har redan gett mycket. Kanske borde ni ge mer Vi skall med tacksamhet ta emot det. Men vi har en oerhörd formåga att ta emot och konsumera den hjälp som ges Det är som en djup, djup brunn och man kan halla och halla i den och den blir aldrig full Vi kan konsumera all rikedom i Norden, Europa, Sovjetunionen och Amerika och ändå förbli fattiga Så vi behöver någonting mera

Vad vi behöver är ABC — grundsatserna för hur man lever Jag har

mott många människor i Norden, som är villiga att komma till Indien och lara oss ABCD — hur man laser och skriver Det behöver vi Men annu mer behöver vi lara oss livets ABC hur man skall leva i ett hem, som man och hustru, som föräldrar och barn, hur man lever i riksdagen, på en gård, i en fabrik Om ni kan lara oss det, kommer vi också att lara oss hur vi själva kan skapa och producera. Vi behöver också förändra våra stenhjartan till hjartan av kott och blod Många av oss bryr sig inte alls om vårt land Vi bryr oss bara om oss själva

Människor sådana som ni har haft omsorg om mitt land när vi inte hade omsorg själva. Vi visste inte vad det var att kanna valbehag, hat eller smarta Vi hade stenhjartan Om ni kan lara oss hur man förvandlar stenhjartan till hjartan av kott och blod, så är det den bästa hjälp ni kan ge Och hjälp oss att bota grymheten och hatet mellan människor

★

Gandhi gav olika exempel på de resultat som nåtts där bl a kastbarriären övervunnits och fortsatte

Naturligtvis marker Indiens ledare dessa resultat. Landets president vill att Moralisk upprustning skall spridas runt om i hela Indien Om vi kunde multiplicera de resultat vi har uppnått i miljoner människor och presentera detta för regeringen, skulle vi kunna förändra Indien

Skicka oss människor som kan lara oss livets ABC i hela Indien Demonstrera i ert land ett sådant levnadssätt, att besökande studenter och politiker, som kommer till ert land, kan säga »Det är så vi vill att vårt folk skall leva »

Massor av människor kommer till Europa och Norden från Asien och Afrika Vad får de med sig tillbaka? Ett hopp till sina folk? En kombination av minnen? En del ljusa minnen och en del bittra? De kunde ta med sig ett hopp för sina folk De kunde få det hoppet, om ni demonstrerade i ert hemliv och på alla olika områden av ert folks liv arlighet, renhet, osjalviskhet och karlek

Men låt mig vara uppriktig mot er Om ni vill att era pengar, som ni fortjänar med hårt arbete skall bli använda på effektivast möjliga sätt, så

Texten fortsätter sid 14

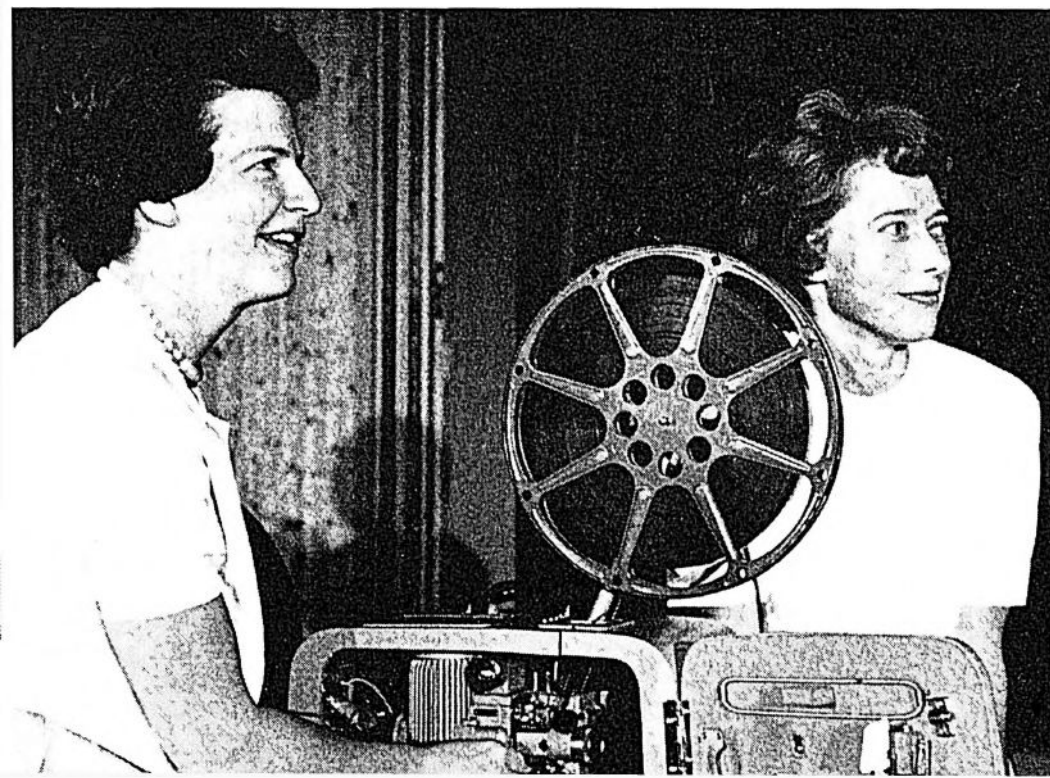

◀ Varmlands riksspelman Karl Idestrom halsar Rajmohan Gandhi valkommen till svensk midsommar på Lundsberg Gandhi vann stark anklang for sin syn på Nordens möjligheter till effektiv insats i Asien

.. och

◀ Som lärare i ett privilegierat land vill vi tanka på alla barn i världen, säger Karin Andersson (t v) och Gudrun Frandberg I Indien skall vi samarbeta med dem som beslutat övervinna korruption och skapa arbetsvilja. Med filmbussar nås alla av Moralisk upprustnings filmer

Arbetarrörelsens pionjärer stred för arbete, frihet och bröd åt alla, säger ombudsman John Soderlund, Norrköping, som har (andre fr h) leder samtal om den nordiska arbetarrörelsens valdsansvar. Det är orätt att den som är född i Kina eller Indien har samma möjligheter som vi i Norden. Jag vill därför under Guds ledning kampa för att allas rättmätiga behov blir tillfredsställda. Övriga deltagare från v Keld Jørgensen, Danmark, Jens J. Wilhelmsen, Norge, Arvi Rautio, Finland.

vi svarar

▲ Ann-Kristin Thulin, Elsa Rengfelt och Anna Robach sjunger på lundsbergskonferensen. De förstnamnda reser till Indien därför att de tror att Gandhis sätt att ändra sitt land – genom att människor förändras, får ett mål i livet och får lära sig leva samman – är det riktiga.

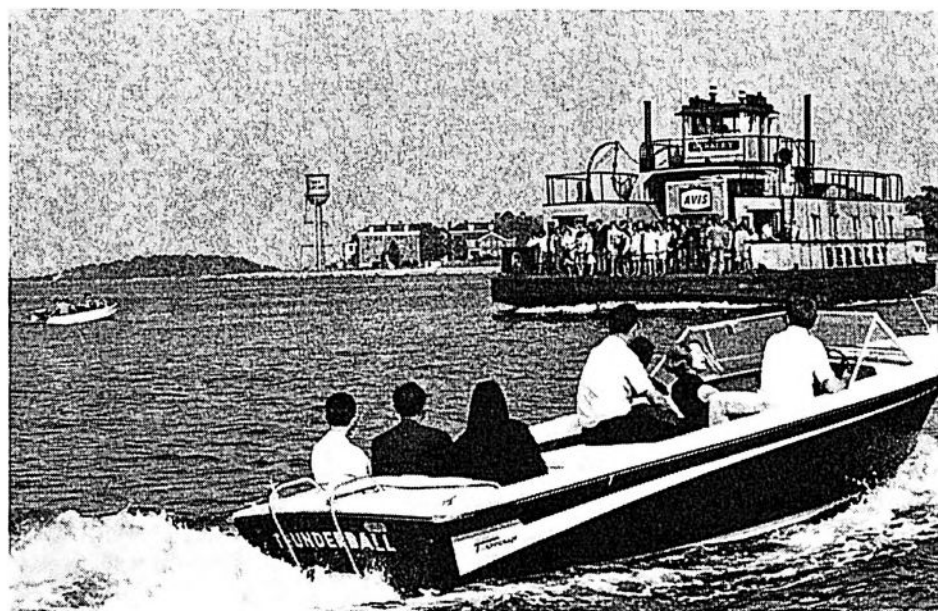
▲ Världen kallar Nordens jordbrukare till världsansvar, säger godsägare Ove Jensen, Trossnas gård. Vi har skapat ett samarbete mellan små och stora jordbrukare som saknar motstycke. Nu måste vi ta vår del i uppgiften att det produceras tillräckligt med föda för alla. Det innebär att vi har omsorg inte bara om oss själva utan också om våra yrkesbröder runt om i världen. Vi kan ge dem tro på uppgiften och vilja att genomföra den. Alla jordbrukare behövs. Jag vill skota min gård i perspektivet av mänsklighetens behov.

Ungdomar från tre ensembler av Up With People, vilka turnerat i hela USA, rusar fram till scenen vid öppnandet av världsfestivalen på Fort Slocum-on (Ovan) – Lokala Sing Out-grupper samlas vid festivalen I forgrunden några medlemmar av Sing Out Panama (Nedan) – Transporten till Fort Slocum sker med bilfärja och motorbåtar (Nederst)

De olika Sing Out-grupperna uppträder på en scen i forgrunden deltagande nationers flaggor (Ovan) – Transporten till Fort Slocum (t h)

Sing Out p VÄRLDSF

Byggt scen. Här en bild från öppnandet. I bakgrunden deltagare i Harambee Africa anländer till

3600 personer deltog vid öppnandet av en Sing Out världsfestival på Fort Slocum, en ö nära New York, i början av juli. Delegationer hade kommit från alla delar av USA, från Afrika, Panama, Korea och Norden.

J Blanton Belk, ledare av Moralisk upprustnings arbete i USA, förutsåg att festivalen skulle bli en »autentisk röst för ungdomen över hela världen. De stora krav och enorma problem som vår tid ställer oss inför skall inte få oss att dra oss tillbaka in i ofruktbar apati eller protest. Vi vill att de skall elda oss, utmana oss och driva oss till att ge mänskligheten en större målsättning.»

Sing Out-grupper med både svarta och vita deltagare ger under augusti föreställningar i områden bekanta för starka rasspanningar, t ex Wattsområdet i Los Angeles, Harlem och nedre Manhattan i New York och flera städer i New Jersey.

Tjugo unga afrikaner från »Harambee Africa» mottogs av FN:s afrikanska sektion, Apolo Kironde. Han sade: »Jag har alltid trott på att Afrika kunde ha en andel i att lösa världens problem, men då måste vi först ställa vårt eget hus i ordning, arbeta hårt och upptrada som sanna ledare.»

ungdom

FESTIVAL

Maktbalansen

Av Patrick Wolrige-Gordon

medlem av engelska underhuset

Vi har nyligen bevittnat ett mote — eller snarare två moten — mellan två av världens maktigaste män, USA:s president och Sovjetunionens regeringschef. De kungjorde sin önskan att skapa fred för sina barnbarn. Naturligtvis vill de göra det. Det önskar alla. Men det har inte lyckats. Inte i Mellanöstern, inte i Afrika, inte i Vietnam. Och vad har man för skal att tro att dessa två män ska kunna ge sina barnbarn vad de inte har lyckats ge sina barn? Jag har visst ingenting emot att de träffas. Det bör de göra, det säger ju sunda förnuftet. Daremot kan jag omöjligt uppskatta nivån för deras sammanträffande. Några tidningar jag läst rapporterade att president Johnson hade gjort klart att han inte var rädd för regeringschefen Kosygin. Och Kosygin var inte rädd för president Johnson.

Bilden ovan: President Johnson och ministerepresident Kosygin i Glassboro

Men jag tror inte det behövs ett sånt stahøj som ett toppmote innebar för att bevisa något så enkelt. Om man, som så många i världen gör, hyser den uppfattningen att materiell makt är det enda som är av avgörande betydelse för att lösa mänsklighetens problem, och om man dessutom tror att president Johnson och mr Kosygin representerar så mycket av denna materiella makt, då måste man ju bli mycket nedstämmd av toppmötets resultat. Det löste ingenting.

För min del tror jag att ingen av dessa två premisser är riktiga. Jag hade inte väntat mig att resultatet av mötet skulle bli annorlunda än det blev. Jag är inte alls nedstämmd. Och fred på jorden är något som ligger långt bortom dessa två mäns möjligheter. Freden på jorden beror av att människor blir annorlunda. Men en förvandling i människans natur som mål för världspolitik — det är en målsättning som världens statsmän saknar.

Kosygin och president Johnson önskade med all säkerhet andra varandras uppfattningar, men de tänkte nog inte på att förvandla varandra eller sig själva. Sådana män föredrar det politiska spelet, att vaga makt mot makt, fördel har mot fördel där, prestige på en punkt mot prestige någon annanstans, att bytesshandla, ge en sak för att få en annan. Men följden är att om någon uppnår något, vilket är tveksamt, så är det en personlig seger för endera parten. Och hur som helst får den lidande mänskligheten sitta emellan.

Jag har nu varit politiker i sju år. Jag har lärt mig en del om världens statsmän och hur de fungerar. Faktum är att de fungerar ungefär på samma sätt som vi andra. Men jag har börjat komma till den slutsatsen att det basta hoppet för dem alla är de vanliga människorna. Det är att mänskligheten själv — miljontals av oss vanliga människor medvetet börjar skapa en anda som så tydligt visar på ett alternativ till öppen konflikt som medel att lösa tvister: att dessa statsmäns stenåldersmetoder, fruktan och våld, framstår som omoderna och efter sin tid. Och här skulle jag vilja säga något om den roll Storbritannien och jag tror även Norden kan spela i världen.

»Maktbalansen» är ett slagord med hypnotisk verkan i Europa. Vi har lekt med den i århundraden. Vi har balanserat allt möjligt mot vartannat. Men ofta har allt rasat ihop, och krig, lidande och odelaggelse har blivit resultatet. Maktbalansen har nu blivit vad man kallar »terrorbalansen». Och våra gamla Europa längtar efter att åter igen få ett ord med i laget. Men för Guds skull, säger jag, prova något nytt! Mitt land — och jag tror ert land också — men i varje fall mitt land måste lämna det lättvindiga acceptandet av metoder och normer som inte fungerar och börja tillämpa

metoder och normer som leder till resultat

Jag har lyckan att ha norskt blod i mina ådror. En av mina förfäder var en mycket framstående norrman. Han var en stor krigarhövding. Han är begravd i en mycket gammal kyrka på Hebriderna utanför skotska kusten. På hans gravsten är en våg inristad. I ena vågskålen ligger alla hans goda gärningar. I den andra ligger hans dåliga handlingar. Tyvärr väger hans dåliga handlingar mer än de goda. Men den här knepige mannen har lyckats få med en ängel på bilden. Ängeln måste antagligen också ha kommit från Norden, för den håller vingspetsen mot vågskålen med de dåliga gärningarna och förhindrar att den tyns ner ytterligare. Jag hoppas att strategin lyckades och att min älskade förfäder verkligen kom till himlen. Men att rätta till sina dåliga gärningar först på gravstenen är förstås i senaste laget. Och när det gäller hela vår kultur är det fara vart att vi väntar tills det blir i senaste laget.

Lidande, svält, krig förekommer fortfarande över hela denna jord, som har blivit oss anförtrödd. Jag anser, att vi måste sätta igång med att ställa dessa förhållanden till rätta. Moralisk upprustning antyder hur det kan ske. Människans relativa mora-

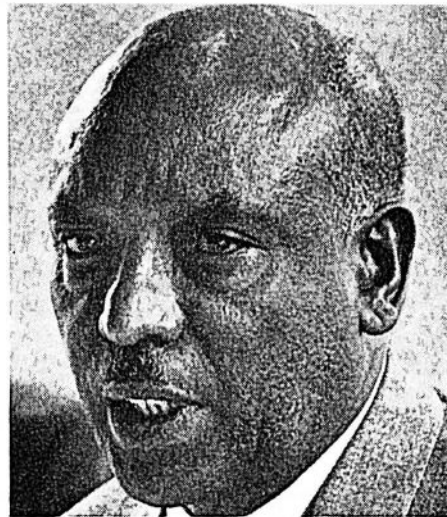
liska normer vill man ersätta med absoluta normer. I stället för människans vilseledda metoder vill man sätta gudsledda metoder och handlingssätt. I stället för det idiotiska sysslandet med maktbalansen gäller det att agna allt intresse åt balansen mellan gott och ont. Jag tror det är en uppgift för oss i Storbritannien och för er i Norden att bevisa, att detta kan fungera. Detta fordrar naturligtvis att man handlar i tro. Men att inte göra ett försök när världen svarar i så stor fara, det är också en troshandling — och en mycket dum sådan enligt min enkla mening.

Jag vet att moralisk upprustning fungerar. Men det vet man inte, och det kan man inte veta, förrän man har provat. President Johnson vet inte, förrän han har provat. Kossygin vet inte, förrän han har gjort ett försök. Mao Tse-tung vet inte, inte heller Indira Gandhi. Men dessa människor måste ge akt på vad som sker i världen. Och om vi tar på oss uppgiften och går från ord till handling, så kunde och skulle vi skapa det slags samhälle som kunde utgöra det solida bevis som dessa statsmän behöver. På så sätt kunde vi också ge dem det mod de behöver för att prova samma sak.

Norden har ofta varit en pionjär. Detta är den betydelsefullaste pionjäruppgift som återstår att utföra.

Patrick Wolrige Gordon svarar på frågor från nordiska ungdomar

Myntets andra sida

Till den internationella arbetsbyråns konferens i juni i Genève infann sig i år 1235 delegater från ett hundratal nationer.

Generalsekretäran David Morse sade i sitt avslutande tal att det materiella självfallet utgör en grundval för människans fulla utveckling, men det utgör bara myntets ena sida.

Den andra sidan beror människans andliga och moraliska behov. Vi kan med framgång lara ut att fred och ett fullvärdigare liv bara kan uppnås med arbete och produktion, förbättrad levnadsstandard och utbildning, bättre sociala förhållanden, förutsatt då att det sker med den djupa medkänsla som åtföljer kärleken till nästan samt med ärliga relationer mellan människor och nationer, sade Morse.

Årets ILO-ordförande, arbetsminister Getahun Tesemma (se bild ovan) från Etiopien, besökte den 2 juli moralisk upprustningskonferens i Caux, varvid han yttrade: »Enligt min mening är människan inte bättre än ett djur, om hon inte äger någon sorts moralisk grundval. Hon blir allt farligare för världen ju mer hennes materiella kunskaper ökar. Människan har nu i sin hand ett vapen, med vilket hon kan förgöra både sig själv och världen.»

Vad behöver människan mest just nu? Jag tror det är en moralisk upprustning. Det har jag lärt mig här. Jag vill gärna komma hit igen och lara mig mer om moralisk upprustning.»

Att vinna människor

Mat for "kungliga sjalar" i Frank Buchmans hem / Av Klar Wilhelmsen

Jag hade formånen att kanna Frank Buchman. Under hans tre sista levnadsår lagade jag mat åt honom. Det betydde, att man var redo från tidigt på morgonen till sent på kvällen om det behövdes. Det var ett hårt arbete, men det betydde ingenting, for Frank Buchman levde alltid med stor lidelse for en ny värld. Han fick en att kanna att allt man gjorde horde samman med det.

Hosten 1958 blev omkring tio personer inbjudna att bo hos honom i Tucson i sydvästra delen av USA. Det Frank Buchman först intresserade sig for var att få den ratta andan i sitt hem. Det betydde att alla som bodde hos honom fick riktiga motiv. Det var ingen liten uppgift, for en del av oss var ratt oslipade och besvarliga.

Medrevolutionärer

Jag arbetade i koket tillsammans med en annan kvinna som hette Betty. Vi var »goda vänner». Vi anstrangde oss mycket for att laga sådan mat som Frank Buchman skulle tycka om. Men de första fjorton dagarna lyckades vi inte alls. Vi fann att han inte var det minsta intresserad av att vi sokte behaga honom. Han vagrade fullständigt att spela gud for någon människa. Om man lever for att behaga en människa, börjar man vilja behaga många andra också, och man forlorar sin arlighet och sin uppfattning av vad som ar ratt och man blir slav.

Frank Buchman ville inte ha slavar omkring sig. Han ville ha medrevolutionärer som tog ansvar vid hans sida. En dag sa han darfor till Betty och mig: »Om ni fortsätter på det har viset, kan jag inte låta er bo kvar här i huset. Ni måste antingen bli annorlunda eller också får ni ge er iväg. Jag har redan tankt på två andra som kunde ta er plats.» Sedan vände han sig till Betty och sa: »Klar ar chef i koket, eller hur?» Betty svarade ja. Jag blev ursinnig och kände plotsligt en hel massa saker om henne. Jag tyckte faktiskt att hon var lat, alltid måste prata med folk som gick genom koket och aldrig var punktlig. Jag fick gora det mesta arbetet. Hon å sin sida tyckte att jag dominerade och aldrig gav henne tillfälle att komma med sina ideer. Jag hade alltid planerat allting på förhand. Vi talade ut arligt om saken och jag beslut helt enkelt att vad som an hande med mig, om jag måste fara min väg eller inte, så skulle jag hålla mig till Gud och lyda. Honom. Jag skulle också vara arlig om hur jag själv behövde hjälp av mina vänner och av Gud. Frank Buchman fick nu den första måltid som verkligen smakade honom. Jag tankte alltid efter det har tillfället, att man kunde ha serverat honom en sten, om den tillagats i den ratta andan och med de ratta motiven. Han skulle sakert ha ätit den.

Ofta samlades alla vi som bodde samman med Frank Buchman for att

planera och lagga fram de tankar vi fatt på morgonen. Jag var ofta mycket radd. Jag var yngst och tyckte också att jag var minst intelligent av alla. Jag anstrangde min hjärna till det yttersta for att hitta på något fint att saga, och gor man det blir man givetvis mycket tillgjord. Gud sa en morgon till mig: »Jag har skapat dig och gett dig allt du behöver for att ta del i kampen. Varfor skulle du behöva gora dig till, när du helt enkelt kan vara dig själv.» Det gav mig stor befrielse.

Högsta honset?

Betty och jag gick ofta igenom menyerna med Frank Buchman. Han var noga med vad hans gaster och husets medlemmar skulle få att äta och hjälpte oss ofta att förbättra menyerna. Han var övertygad om att allt kunde användas for att vinna människor. Han hade intressanta sätt att få oss att vaxa och utvecklas som människor och var full av humor.

En lång tid kallade han mig »sin kokerska». Det betydde att jag ensam diskuterade menyerna med honom. Betty måste gå på gång medge hur fruktansvärt avundsjuk hon kände sig. Jag började bli ganska mallig och tyckte att jag nu faktiskt hade blivit högsta honset. Frank började då bjuda Betty att sitta vid bordet varje måltid, och jag blev tvungen att skota upp-lagningen av maten och ofta klara av disken dessutom. Nu var det min

tur att erkanna att jag kände mig avundsjuk och bitter. Det varsta inträffade, när jag en dag kom in för att äta efter det jag lagt upp maten. Jag hörde nämligen Frank Buchman säga med ljudlig rost till Betty, så att alla kunde höra det: »Nå, hur går det för din lilla uppapperska?» Laxan jag lärde mig då var att ge hela mitt hjärta till det som Gud vill jag skall göra och att trivas med det och att inte jämföra mig med andra.

Frank höll på absoluta normer inte bara i människors liv utan också i sådant som gällde själva hemmet. Han visste att om man tar genvägar hemma, skadar man inte bara sin egen karaktär utan också andra människor. En morgon när jag gjorde i ordning hans frukostbricka hade jag bråttom

Jag slängde dit en kanna med gradde i stallet för mjölk. Gradden rakade stå framme och jag tyckte att det kunde gå lika bra. Men Frank hade ont i magen hela den dagen. Han sa till mig nästa morgon: »Du tar genvägar». Jag har aldrig glömt det, och jag har sedan ofta märkt, hur gärna jag vill ta genvägar på många olika sätt.

På samma sätt tog Frank Buchman itu med var och en i hemmet. En arelysten ung man fick arbeta i trädgården hela vintern. Han började genom det finna en verklig tillfredsställelse som man inte får bara av att ha framgångar. Frank Buchmans tillrättavisningar kanske tycktes stränga, men vi visste alla att han gav dem av verklig omsorg, så att vi skulle vara rustade för livet. Han sa ofta: »I mitt arbete

maste jag riskera människors vanskaper varje dag.»

Vi kände inte någon när vi först kom till Tucson. Men Frank Buchman hade lott för att få kontakt med människor. En sådan ny kontakt var rormokaren som tillkallades för att göra en del reparationer. Han kom med sina medarbetare och med sin son Tom som också hjälpte till med jobbet men egentligen skulle ha varit i skolan. Han hade för tredje gången blivit utsparkad från skolan! Han tillhörde ett raggargang som körde ikapp med sina raggbilar. Frank Buchman hörde talas om Tom och bjöd hem honom och hans pappa på middag. Han talade med Tom om att han kunde använda sitt liv för något stort — att omskapa världen och människorna också. Han visade en film för honom, en film som några unga amerikaner hade gjort. Den visade hur ett helt gäng finner ett nytt utlopp för all sin energi. Tom hade sin första »stilla stund» och lyssnade till sitt samvetes röst. Den var kort men precis på pricken för hans del. Den innehöll ungefär följande: »Sluta roka, gå tillbaka till skolan, sakta farten.»

Frisören och fotspecialisten

Frank Buchman trodde att Gud kunde tala om för människor mycket bättre än han själv kunde vad de skulle göra. Därför gav han dem alltid en möjlighet att tanka efter, tyst och stilla. Manga gånger är det i ett sådant ögonblick som tron börjar få liv och man modigt kan ta nästa steg.

Frank visade omsorg om varje människa han hade något att göra med. Han såg i varje människa »en kunglig själ». Där var mannen som installerade telefonen, mjölkbudet som kom till koksdorren, frisören, glassförsäljaren, ögonlakaren, fotspecialisten. En kort tid innan Frank Buchman dog sa han till någon: »Jag lever för en enda sak — att Jesus Kristus skall få herravaldet hos varje människa jag möter, också den man som bar upp min frukostbricka». Detta var inte ett fromt talesätt. Han fann orakneliga och oforutsedda vägar att ge människor omsorg och föra dem in i levande kontakt med Gud.

Dr Frank N D Buchman, initiativtagaren till Moralisk upprustning ▼

MARIEBERGSSkogen

På den nordiska konferensen skapades en musikalisk show, som hade sin premiär i Mariebergsskogen i Karlstad inför en ivrigt lyssnande publik

Varlden kallar (forts fr sid 5)
ge dem till arbetet for Moralisk upp-
rustning Vi håller på att bygga ett
konferenscentrum i Panchgan Dar
vill vi trana våra politiker, affarsman,
jordbrukare, industrarbetare, studen-
ter, alla Det kostar 3 miljoner kronor
Detta ar en fyra års plan I slutet av
detta år kommer vi att ha två bygg-
nader fardiga

Kina har låtit en vatebomb explo-
dera Den ar något mycket maktigt
Men den ar inte det maktigaste i
varlden Det starkaste i varlden ar en
ide som ar så stor, att den kan gripa
tag i både kommunister och icke-
kommunister och så kraftfull att den
kan forandra båda

Jag tror att Moralisk upprustning ar
den idéen Den kunde erovra Moskva,

Washington och Peking Då och en-
dast då skall vi få en situation da vate-
bomben inte kommer att användas
Någon måste lara supermakterna, hur
man lever i vår tidsålder Varken
Ryssland eller Amerika vet det Jag
tror att Norden som har en stor andel
i att forandra förhållandena i de fat-
tiga landerna också kan lara ut något
till Ryssland och Amerika

ny värld

I BILD

NORDISK TIDSKRIFT
FÖR MORALISK UPPRUSTNING

Utgives av IDÉ och KULTUR

Utkommer en gång i månaden

I redaktionen

Finn Harald Wetterfors, Sverige

Keld Jørgensen, Danmark, adm red

Anders Eskeland, Norge

Lennart Sjögren, Sverige, ansvarig utgivare

Fotografier med tillstånd av

Sid 1 - A Strong, 2 - D Mallefer, 3 - Ringier
Bilderdienst AG, 4 - R Tegström, 6-7 - Wet-
torfs, U Grahn, 8-9 - Pace Publications, 10
-11 - Reportagebild, D Mallefer, U Grahn,
12 - L Hovelsen, 13 - Positivo Pictures, 14 -
Hovelsen

PRENUMERATIONSPRIS per år (12 nummer)

Sverige kr 20 -

Danmark dkr 24 -

Norge nkr 25 -

Finland mk 19 -

DANMARK

Holbergsgade 11, København K

Postgiro 13 05 50 Tel. BYen 498

FINLAND Postgiro 11 20 95, Helsingfors

NORGE

Inkognitogata 32, Postboks 1243, Vika, Oslo 1

Postgiro 12 579 Telf 44 64 78

SVERIGE

Sveavägen 34 VI, Stockholm C

Postgiro 70 61 90 Tel 10 34 58

© NY VÄRLD I BILD

Tryckt av A/S Ahrent Flensborg Bogtrykkeri,
Ringsted

hänt och sagt världen runt

London - "Genuint och medryckande . . . Ensemblen gör ett starkt intryck tillsammans", skrev London Times om den nya musicalen "Annie" efter premiären på Westminster-teatern. En rad kända skådespelare, som medverkar, apostroferades för sitt utmärkta spel. Pjäsen handlar om trettitalets svåra arbetslöshetsår i England och om en helt vanlig kvinna, Annie, som lyckades hela hat och bitterhet i East London. Hustrun till en hamnarbetare, som själv genomlevde dessa år, sade efter foreställningen "Jag har alltid hoppats på att något sådant här skulle kunna gå ut till världen från East London."

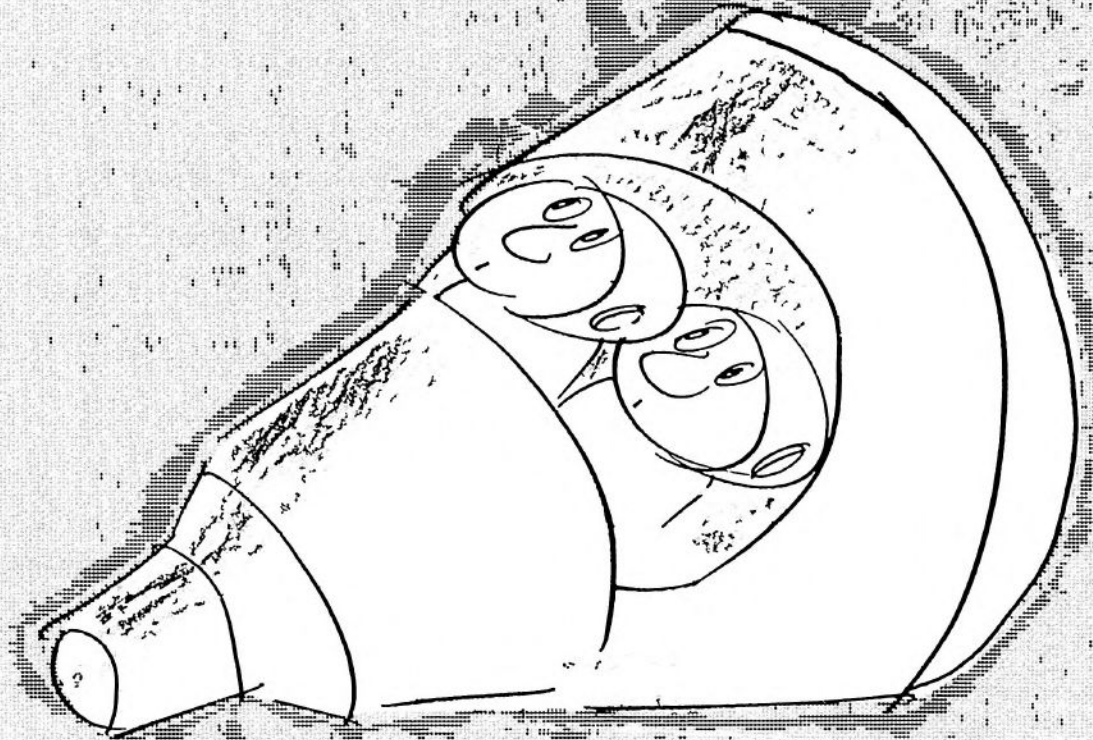
Caux, Schweiz - 111 nordbor har deltagit i konferensen för Moralisk uppbyggnad i Caux under juli månad. Tillsammans har konferensen haft 1202 deltagare från 51 länder under denna månad.

Bombay - "Give a Dog a Bone", färgfilmen som är byggd på Peter Howards musical för barn visas för närvarande i skola efter skola i Bombay. Under de första veckorna sågs den av 12 400 skolelever.

Genève - Undervisningsministrarna i Pakistan, Thailand och den Centralafrikanska republiken horde till de delegater från 21 länder som vid en specialmottagning i Genève såg filmen "Give a Dog a Bone". Många uttryckte en önskan om att filmen skulle visas i skolorna i deras länder.

Tyskland - Flera ledande tyska tidningar, däribland Die Welt och Bildzeitung har publicerat ett öppet brev till den tyska ungdomen från unga tyskar. Med anledning av oroligheter och demonstrationer vid tyska universitet efterlyser brevskrivarna en modernisering av samhället. "Vi vill ha ett samhälle där moraliska normer och inte maskligt godtycke har sista ordet. Därför gör vi en insats med tiotusentals andra på alla kontinenter för en idé som vill förverkliga ett sådant mål - Moralisk uppbyggnad. Den utmanar vår generation att börja förändra samhället genom att börja med sig själv", skriver de bl.a.

Ollerup, Danmark - Elevförbundet vid den kända danska gymnastikfolkhögskolan i Ollerup på Fyn har nyligen hållit årsmöte med 1 500 deltagande. Därvid behandlades en fråga som väckt stort intresse i dansk press - en uppvisningsresa som skolans elitgymnaster gjort i USA, varvid de deltagit i Moralisk uppbyggnadsprogram. Då den ene av skolans rektorer nyligen avskedats har det av en del f.d. elever vid skolan gjorts gällande att orsaken därtill varit dennes motstånd mot Moralisk uppbyggnad. Om förloppet av det av skolans styrelse inkallade årsmötet skrev Jyllandsposten under rubriken "Otillfredsställda ollerupelevers aktion rann ut i sanden" bl.a. "Endast 10 rostade emot. . . Forsamlingens övervägande flertal accepterade rapporten (styrelsens) och åtskilliga talare uttalade sitt förtroende och sin glädje över styrelsens arbete. . . I samband med frågan om skolan och Moralisk uppbyggnad läste en elev upp Moralisk uppbyggnads syftemålsparagraf och vid en jämförelse med Niels Buks (ollerupskolans grundare) målsättning för den danska ungdomen drog han utan någon gensägelse från de närvarandes sida slutsatsen att det fanns en gemensam grundval för ett samarbete mellan skolan och Moralisk uppbyggnad."

Trebors goda karameller har annu inte nått månen, men runt jorden når de allt hogre i popularitet

Trebor